

O sagrado¹

*O que é sagrado, ben lonxe de ser a persoa, é o que nun
ser humano é impersoal.
Todo o que é impersoal no ser humano é sagrado, e
soamente iso.
Simone Weil*

A miúdo quedo absorto,
acometido -traspasado- polo silencio,
conquistado por unha plenitude que me arrebatada
e me deixa desapegado das cousas,
inerte na nada.

Basta con deixarse arrolar polas ondas,
con perderse contemplando o deambular da formiga,
con seguir -sen seguilo- o zunido do abellón.

Basta con esquecerse de si,
con iluminarse coas sombras que o sol debuxa na terra,
con deixarse arrebatar polas formas que as nubes deixan nas alturas.

Basta con iso, con ser, só ser, ser todo e nada,
auga, formiga, abellón, sombra, sol, terra, nube, ceo...

¹ Este texto foi publicado orixinalmente no blogue [Abrentes](http://abrentes.com), 14 de outubro, 2018. Está suxeito á licenza Recoñecemento-CompartirIgual 4.0 Internacional de Creative Commons. Para ver unha copia desta licencia, visite <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

